

Kassardjian C, Widdifield J, Paterson JM, et al. Fracture risk in patients with myasthenia gravis: a population-based cohort study. J Neuromusc Dis 2021 Feb 4. Online ahead of print.

Mensen met Myasthenia Gravis (MG) worden vaak behandeld met prednison, ondanks mogelijke bijwerkingen zoals botontkalking. Bij ouderen met MG kunnen spierzwakte en vermoeidheid, tezamen met bijkomende aandoeningen, leiden tot meer risico op vallen. Het zou daarom mogelijk kunnen zijn dat het aantal ernstige botbreuken bij mensen met MG hoger is dan bij mensen zonder MG. In deze studie zijn risicofactoren op botbreuken onderzocht en het aantal breuken tussen mensen met MG en mensen zonder MG met elkaar vergeleken.

De data waren beschikbaar via dossieronderzoek. Er werden 3.823 mensen met MG geïdentificeerd. Zij waren gemiddeld 63,8 jaar oud en 47% van hen was vrouw. Zij werden vergeleken met 15.292 mensen zonder MG. Gemiddeld werd iedereen 6 jaar gevolgd.

Bij de mensen met MG werden 188 ernstige botbreuken vastgesteld (4,9%) en bij de mensen zonder MG 741 botbreuken (4,8%). Bij beide groepen hadden vrouwen vaker een ernstige botbreuk. Botbreuken van heup, onderarm, schouder of bekken werden beschouwd als ernstige breuken. Er waren geen verschillen in aantallen tussen de diverse botbreuken tussen beide groepen.

Bij de mensen met MG was er vaker sprake van bijbehorende aandoeningen, zoals astma, kanker, hoge bloeddruk en infecties. Factoren die een relatie hadden met een hoger risico op botbreuken waren COPD, hoge bloeddruk, botontkalking, eerdere botbreuken, fragiliteit en hoger aantal bijkomende aandoeningen.

Uit de analyses bleek dat mensen met MG een lager risico hadden op een ernstige botbreuk dan de mensen zonder MG. Deze resultaten zijn wel verrassend. Een mogelijke verklaring zou kunnen zijn dat artsen alerter zijn op een hoger risico op botbreuken, waardoor eerder behandeling en begeleiding wordt ingezet. Mogelijk ook zijn mensen met MG voorzichtiger en/of gebruiken zij vaker loophulpmiddelen ter voorkoming van vallen. Mogelijk ook is de duur van de studie te kort geweest. Tot nu toe bestaat er geen richtlijn voor mensen met een spierziekte ter voorkoming van botontkalking en worden algemene richtlijnen gebruikt.

Een beperking van deze studie was dat niet bekend wie met welke dosering prednison werd behandeld. Ook is niet bekend of er sprake was van kleine botbreuken, zonder ziekenhuisopname. De conclusie van de onderzoekers is dat mensen met MG een lager risico hebben op ernstige botbreuken dan mensen zonder MG. De oorzaken daarvan zijn onduidelijk maar wijzen wel op het belang van het voorkomen van botontkalking.